

PROGRAMA DE MÀ

Mutter, Bronfman & Ferrández —Concert inaugural de la temporada

Palau 100

Dilluns, 20 d'octubre de 2025 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Anne-Sophie Mutter, violí

Yefim Bronfman, piano

Pablo Ferrández, violoncel

I

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Trio núm. 7, en Si bemoll major, op. 97, “Arxiduc”

Allegro moderato

Scherzo. Allegro

Andante cantabile, ma però con moto

Allegro moderato

II

Piotr Ílitx Txaikovski (1840-1893)

Trio per a piano en La menor, op.

50

1. Pezzo elegiaco. Moderato assai

2a. Tema con variazioni. Andante con moto

2b. Variazione finale e coda. Allegro risoluto e con fuoco - Andante con moto

Durada del concert:

Primera part, 45 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part, 50 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#cambra #gransfigures #palaujove

MÁS DE
20
AÑOS
APOSTANDO POR LA MÚSICA

Poema

Pancratium maritimum

com quan en una nit de juliol
emergeix a la sorra un lliri de mar en silenci discretament
signant el miracle del bulb que floreix a la platja
amb tot aquest esforç descomunal per un dia de vida
només per viure un dia aquesta vida

així voldria jo una biografia

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Palau de la Música Catalana

Palau 100

musicAeterna & Currentzis / Fujita, Royal
Philharmonic Orchestra & Petrenko /
Vengerov, Orquestra Filharmònica de
Tòquio & Chung / Orquestra Simfònica
de la Ràdio de Baviera & Rattle / Pahud,
Orquestra Simfònica de l'SWR de Stuttgart
& Roth / Seong-Jin Cho, London Symphony
Orchestra & Nosedá / West-Eastern Divan
Orchestra & Mehta / Balhassar Neumann
& Sow / Soltani, Orquestra Simfònica
d'Islàndia & Ollikainen / Janine Jansen
& Camerata Salzburg / Budapest Festival
Orchestra & Fischer / Orfeó Català,
Staatskapelle Dresden & Gatti

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Ludwig van Beethoven (1770-1827). És el romàntic per excel·lència. Trencador, va alliberar les formes clàssiques per fer-les més expressives. A més, és considerat el primer músic independent, ja que va voler crear lliurement sense dependre de l'aristocràcia. La sordesa progressiva el va impactar molt a nivell personal, però això no li va impedir seguir component.

Piotr Ílitx Txaikovski (1840-1893). Va ser el primer compositor rus de renom internacional. Considerat un músic del Romanticisme, no ha d'estranyar la profunda expressivitat de la seva obra. Els ballets són el més popular del seu catàleg, però la música de cambra i, especialment, les *Simfonies* són espectaculars.

Anne-Sophie Mutter (Rheinfelden, Alemanya, 1963), violí. Durant quaranta-set anys la virtuosa intèrpret de violí, descoberta per Herbert von Karajan, ha estat present de manera constant a les principals sales de concerts del món. Solista, mentora i visionària, combina la interpretació del gran repertori amb noves estrenes, moltes escrites especialment per a ella.

Pablo Ferrández (Madrid, 1991), violoncel. Provenent d'una família de músics, va entrar amb només tretze anys a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía. Guardonat amb la Beca Pau Casals 2012, és elogiat per la seva autenticitat, nervi, autoritat de solista i magnetisme.

Yefim Bronfman (Taixkent, 1958), piano. Intèrpret multifacètic, la seva carrera va assolir gran projecció el 1995 en col·laborar amb l'Orquestra Simfònica de Montreal, sota la direcció de Zubin Mehta. Actua en recitals i com a solista a les sales més prestigioses del món.

Quines són les claus del concert?

Tres grans intèrprets solistes col·laboren en aquesta ocasió per interpretar dues peces icòniques del repertori per a la formació de trio amb piano. A diferència del que sol passar en una formació de cambra estable, en què tots els solistes treballen amb anticipació la versió que presentaran i acostumen a tenir una manera similar

d'entendre la música, en aquesta ocasió podrem descobrir una lectura polièdrica dels *Trios* de Beethoven i Txaikovski, inspirats per les potents personalitats artístiques de tots tres músics. Una conversa en què, amb l'objectiu d'unir-se en un mateix missatge, podrem entendre la singularitat de les seves veus individuals posades al servei de la música. El concert inaugural de la temporada del Palau és, *per se*, tot un ritual, i l'escenari del Palau esdevindrà l'altar on la música enlairarà tots els assistents a la cerimònia.

A què he de parar atenció?

L'elegància de la peça de Beethoven –el *Trio núm. 7, en Si bemoll major, op. 97*, “*Arxiduc*”– fa honor al seu sobrenom. Beethoven el va dedicar al seu exalumne, protector i amic, l'arxiduc Rodolf d'Àustria. Txaikovski, d'altra banda, va dedicar el seu *Trio en La menor, op. 50* a la mort del seu amic, pianista i compositor Nikolai Rubinstein. La melancolia del primer moviment expressa els sentiments del compositor per aquesta pèrdua. El segon moviment, en contrast, comença amb un tema aparentment lleuger que es desenvolupa en dotze variacions amb una fuga “Lugubre” amb la qual recupera l'esperit inicial del principi.

Sabies que ...

La interpretació al piano d'aquest *Trio* per part de Beethoven va ser una de les seves últimes aparicions públiques com a intèrpret. La sordesa s'havia apoderat d'ell.

El compositor germànic va tardar menys d'un mes a compondre la peça, un temps especialment curt tractant-se d'una obra d'aquesta envergadura.

A Txaikovski no li agradava la formació de trio amb piano i anteriorment s'havia negat a utilitzar-la. L'únic cop que es va atrevir a escriure per a aquesta formació, va crear aquesta obra magnífica.

Beethoven té un bust al Palau, situat a la dreta de l'escenari, esculpit per Diego Massana i Pau Gargallo, que representa l'excel·lència i el caràcter universal de la música.

Dona'ns suport

Ajuda'ns a
millorar
la vida de les
persones a través
de la música,
la cultura i
el patrimoni.

Suma't al projecte!

Comentari

Estimadíssim Beethoven!

El Palau de la Música Catalana inaugura oficialment aquest vespre una nova temporada de concerts en què celebrarem plegats el talent, la inspiració i l'esforç que exigeixen les grans partitures que, any rere any, escoltem interpretades sota l'atenta mirada de les muses. El concert d'avui, a més, ens serveix per recordar que darrere dels grans compositors hi ha també grans persones que impulsen les seves carreres. Són mestres, patrocinadors o amics que els ajuden a trobar el seu camí i a tirar endavant. Les dues obres escollides en són grans exemples, i ens conviden a conèixer dues persones que, gràcies a aquestes partitures, han passat a la posteritat: l'arxiduc Rudolph d'Àustria i el pianista i pedagog Nikolai Rubinstein (germà petit del compositor Anton Rubinstein).

El *Trio Arxiduc* de Beethoven deu el seu nom, en efecte, a l'arxiduc Rodolf. Membre de la casa Habsburg-Lorena, va ser també príncep d'Hongria i Bohèmia, arquebisbe i cardenal. Actualment, però, en valorem l'aportació a les arts més que no pas la llista de títols i càrrecs que va ostentar. Entre els artistes més beneficiats per la seva protecció hi va haver, és clar, Ludwig van Beethoven, a qui s'adreçava per carta saludant-lo amb un cordial "*Liebster Beethoven!*" (Estimadíssim Beethoven!). El tracte entre els dos era tan proper que en les notes que s'enviaven veiem el compositor inusualment simpàtic. Beethoven li feia classes de piano i composició, i va dedicar-li catorze obres, algunes francament importants: a banda del *Trio* que som a punt d'escoltar, per a ell són la *Sonata Hammerklavier*, op. 106, la *Missa solemnis*, op. 123 i el *Concert per a piano núm. 5*, conegut com a "Emperador". Juntament amb els prínceps Kinsky i Lobkowitz, Rudolph va formar part de la triple subscripció del 1809, que assegurava a Beethoven una renda anual per evitar que marxés a Kassel al servei de Jeroni Bonaparte.

Va ser poc després quan Beethoven va emprendre la composició d'aquest *Trio per a piano en Si bemoll major*. Tot indica que va quedar pràcticament escrit entre el 1810 i el 1812, malgrat que no va ser fins al 1814 que va sonar per primer cop, amb el mateix compositor al piano, en una de les seves darreres actuacions públiques abans de renunciar a la carrera de pianista a causa de la sordesa.

Els experts assenyalen aquest *Trio* com un bon exemple de l'etapa de transició que porta Beethoven de la seva maduresa cap a la genialitat absoluta dels darrers anys.

Per entendre'ns, és un Beethoven que evoluciona des d'obres mestres com la *Cinquena*, *Sisena* i *Setena Simfonies* o les *Sonates per a piano Waldstein*, *Appassionata* i *Les Adieux* fins a composicions que el situen encara més enllà, com la *Novena*, les *Variacions Diabelli* o la *Gran Fuga* per a quartet de corda.

El tret més evident d'aquest període de transició que trobem a l'*Arxiduc* és el gir cap a la recerca d'un lirisme que no era tan palès en obres anteriors. Des del tractament de la melodia al primer moviment fins al treball imaginatiu de les variacions en el tercer, passant per la composició del tema lent del segon temps – una de les més belles creacions del de Bonn, sens dubte –, aquesta recerca d'una expressió més estilitzada amara cada compàs de l'obra. Beethoven fa aquí del *cantabile* una columna vertebral formal, tan important com l'harmonia i el ritme.

Txaikovski va dedicar el seu únic trio per a piano a Nikolai Rubinstein, el seu mestre, com a homenatge després de la seva mort. Va ser Rubinstein qui el va portar a Moscou, amb només vint-i-cinc anys, perquè impartís classes de teoria i harmonia al Conservatori de la capital russa, que s'acabava d'inaugurar. Així, el pedagog va esdevenir el primer gran valedor del compositor a Moscou: posa a disposició seva l'orquestra de la Societat Musical Russa i li ofereix una xarxa de contactes culturals i socials, cosa que consolida el jove compositor i li dona projecció pública. Al llarg de la seva vida, la relació es va anar tensant i destensant successivament, ja que Nikolai Rubinstein era exigent i, sovint, exposava les seves apreciacions crítiques amb una notable manca de tacte. Per exemple, va carregar contra el primer *Concert per a piano i orquestra* de Txaikovski, però va acabar canviant d'opinió i fins i tot el va interpretar en nombrosos concerts.

Després de la seva mort, el deixeble l'homenatja amb una obra molt especial. El *Trio amb piano en La menor, op. 50* (1881-1882), porta com a subtítol “*À la mémoire d'un grand artiste*”, i és vist com un monument sonor a Rubinstein. En les seves planes, trobem un veritable compendi dels trets estilístics més característics de l'obra del compositor, especialment pel que fa a la interessantíssima relació que estableix entre la tradició musical centreeuropea i el llegat de la música popular russa.

El primer moviment és una forma sonata bastant clàssica, en què s'alterna una secció ràpida, una de lenta i una represa de la ràpida. Ara bé, el compositor imprimeix la seva personalitat única amb un llenguatge ple de noblesa i de dramatisme, com a record del gran artista a qui dedica l'obra. A més, la tensió entre el llegat popular rus i la tradició europea ens ofereix alguns moments de

complexitat rítmica on trobem el millor Txaikovski de les simfonies i els ballets, però en un format cambrístic que el fa especialment impactant. La secció central és un lament que porta una indicació més que eloqüent: “*Adagio con duolo e ben sostenuto*” (Adagio amb dol i ben sostingut).

Al segon moviment, però, és on desplega tots els recursos i exhibeix la més gran llibertat creativa. És un tema amb variacions on trobem l’evocació de records personals al costat de danses com el vals o la masurca. Hi sentim les grans campanes dels temples russos i també intuïm algun passatge similar a un estudi de mecanisme com a homenatge al mestre de piano. Txaikovski fins i tot ens regala una fuga espectacular abans d’arribar a la colpidora variació final: una marxa fúnebre. L’obra va tenir un gran èxit a Rússia i a l’estranger, i avui està considerada com una de les seves creacions de cambra més reeixides, entre les poques que ens va deixar.

Pep Gorgori, musicòleg i periodista

Autor de la biografia *Victòria dels Àngels. Tot semblava tan senzill* (Ficta)

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Biografies

Anne-Sophie Mutter, violí

© Monika Hofler

Anne-Sophie Mutter és un fenomen musical: des de fa gairebé cinc dècades aquesta virtuosa ha tingut una presència constant a les principals sales de concerts d'arreu del món, sempre deixant la seva empremta a l'escena de la música clàssica com a solista, mentora i visionària. Guanyadora de quatre premis Grammy, mostra el mateix compromís tant amb la interpretació dels compositors tradicionals com amb el futur de la música.

Fins ara ha estrenat mundialment trenta-dues obres: Thomas Adès, Unsuk Chin, Sebastian Currier, Aftab Darvishi, Henri Dutilleux, Sofia Gubaidulina, Witold Lutosławski, Norbert Moret, Krzysztof Penderecki, Sir André Previn, Wolfgang Rihm, Jörg Widmann i John Williams han compost expressament per a Anne-Sophie Mutter. Es dedica activament a donar suport a l'elit musical del futur i a nombrosos projectes benèfics. Des del gener del 2022 forma part del patronat de la Fundació del Festival de Lucerna. La tardor del 1997 va fundar l'Associació d'Amics de la Fundació Anne-Sophie Mutter e.V., a la qual es va afegir la Fundació Anne-Sophie Mutter l'any 2008. Aquestes dues institucions benèfiques donen suport als becaris adaptant-se a les seves necessitats individuals. Des del 2011 Anne-Sophie Mutter comparteix regularment l'escenari amb el seu conjunt de joves talents, Mutter's Virtuosi.

La temporada 2025-26 –any del seu cinquantenari als escenaris a Lucerna– tornarà a demostrar la seva versatilitat musical i una posició inigualable al món de la música clàssica, amb actuacions a Europa, l'Extrem Orient i l'Amèrica del Nord. Amb estrenes mundials d'Aftab Darvishi, Max Richter i John Williams, una vegada més introdueix nou repertori al seu públic, tot repassant les seves fites musicals dels darrers cinquanta anys amb una gran varietat de programes de concert.

Al setembre ha interpretat *Air - Homage to Sibelius* de Thomas Adès –obra dedicada a ella– per primera vegada a Romania i França, així com el *Concert per a violí núm. 1, en Si bemoll major, KV 207* de Mozart. Cristian Măcelaru dirigirà l'Orchestre National de França a Bucarest i París.

A l'octubre està fent una gira de música de cambra: amb el violoncel·lista Pablo Ferrández i el pianista Yefim Bronfman interpreten el *Trio per a piano en Si bemoll major, op. 97, "Arxiduc"* de Beethoven i el *Trio per a piano en La menor* de Txaikovski a Alemanya, Suïssa, Espanya i França.

En l'acte "Homenatge a Johann Strauss", el 25 d'octubre al Musikverein de Viena, Mutter presentarà tres estrenes mundials: una obra per a violí i orquestra de Max Richter, un arranjament del *csárdás* de Johann Strauss de *Die Fledermaus* i un vals compost per John Williams.

Al concert benèfic per a la Casa Mendelssohn al novembre, Mutter tocarà amb Elena Bashkirova i, novament amb Pablo Ferrández, obres de Felix Mendelssohn Bartholdy, Fanny Hensel, Clara i Robert Schumann.

Tancarà l'any 2025 amb concerts a Copenhaguen i Aarhus interpretant el *Concert per a violí* de Beethoven amb Fabio Luisi i l'Orquestra Simfònica Nacional Danesa.

El mes de gener del 2026 Anne-Sophie Mutter iniciarà l'any del seu cinquantenari als escenaris de Lucerna amb una gira asiàtica a Taiwan i Hong Kong. Juntament amb Lina González-Granados interpretarà el *Concert per a violí núm. 2* de John Williams –obra que el compositor li va dedicar– i temes de pel·lícules arranjats especialment per a ella, amb la Filharmònica de Hong Kong i l'Orquestra Simfònica Nacional de Taiwan.

El gran repertori romàntic per a violí és imprescindible en aquest any d'aniversari. L'artista col·laborarà per primera vegada amb l'Orquestra Filharmònica Würth a Künzelsau, sota la batuta de Claudio Vandelli, interpretant el *Concert per a violí* de P. I. Txaikovski. També interpretarà aquesta mateixa obra amb la London

Philharmonic Orchestra i Karina Canellakis en un concert a Londres i en la gira posterior per Europa.

A Israel, Mutter tocarà el *Concert per a violí* de Beethoven amb l'Orquestra Filharmònica d'Israel dirigida per Lahav Shani.

Una extensa gira per diverses ciutats alemanyes posarà fi a la temporada 2025-26. El programa inclou *Concerts per a violí* de Mozart, el *Segon Concert per a violí* d'André Previn amb dues intervencions de clavicèmbal –obra que ella va estrenar i que el compositor li va dedicar–, així com *Likoo* d'Aftab Darvishi, una peça per a violí sol encomanada per ella i estrenada l'abril del 2025. Aquesta obra és característica de la trajectòria musical d'Anne-Sophie Mutter durant les darreres cinc dècades: combina el gran repertori per a violí del passat amb música moderna i contemporània. Anne-Sophie Mutter dirigirà els Berlin Baroque Soloists des del seu propi violí.

Discografia

La seva primera gravació es va publicar l'any 1978: els *Concerts per a violí núm. 3 i 5* de Mozart, amb Herbert von Karajan i la Filharmònica de Berlín. Des de llavors ha enregistrat nombrosos discos, pels quals ha rebut quatre premis Grammy, nou premis Echo Klassik, el Premi Alemany de la Fonografia, el Record Academy Prize, el Grand Prix du Disque i l'International Phono Award.

Discografia dels darrers quinze anys: amb motiu del 250è aniversari de Wolfgang Amadeus Mozart el 2006, va presentar noves gravacions de totes les grans composicions per a violí del compositor. El setembre del 2008 es va publicar la seva gravació del *Concert per a violí In tempus praesens* de Gubaidulina, així com dels *Concerts per a violí en La menor i Mi major* de Bach.

Durant l'any commemoratiu de Mendelssohn el 2009, va retre un homenatge molt personal al compositor unint repertori concertant i música de cambra en un CD i DVD: la *Sonata per a violí en Fa major* (1838), el *Trio amb piano en Re menor* (1839) i el *Concert per a violí en Mi menor* (1845).

El març del 2010 va publicar la gravació de les *Sonates per a violí* de Brahms, interpretades amb Lambert Orkis.

Per celebrar el 35è aniversari de la seva carrera als escenaris, l'any 2011, Deutsche Grammophon va editar una caixa completa amb totes les gravacions de l'artista per

al segell, material documental extens i rareses fins llavors inèdites. Paral·lelament va aparèixer un àlbum amb primeres gravacions d'obres dedicades a ella per Wolfgang Rihm, Sebastian Currier i Krzysztof Penderecki.

L'octubre del 2013 Mutter va presentar la seva primera gravació del *Concert per a violí* de Dvořák, amb el director Manfred Honeck i la Berliner Philharmoniker.

El maig del 2014 es va publicar un doble CD amb enregistraments de Mutter i Orkis per commemorar els vint-i-cinc anys de col·laboració: *The silver album*, amb estrenes de *La Follia* de Penderecki i la *Sonata per a violí núm. 2* de Previn.

El 28 d'agost de 2015 va sortir a la llum l'enregistrament en directe *Anne-Sophie Mutter – Live from Yellow Lounge*, del seu concert en un club a Berlín. Es va publicar en CD, vinil, DVD i blu-ray, essent el primer enregistrament en directe d'una Yellow Lounge. Al Neue Heimat de Berlín la van acompanyar Lambert Orkis, el conjunt Mutter's Virtuosi i el clavecinista Mahan Esfahani. El programa abastava tres segles de música clàssica, amb obres de Bach, Vivaldi, Gershwin i John Williams, triades especialment per Mutter per a aquestes vetllades.

Per commemorar els quaranta anys als escenaris, Deutsche Grammophon va publicar el doble CD *Mutterissimo - The art of Anne-Sophie Mutter* el 2016. El disc recull els moments més destacats de la seva vasta discografia, seleccionats personalment per ella mateixa, i es concentra especialment en les dues darreres dècades de la seva carrera.

El novembre del 2017 va publicar el seu primer àlbum conjunt amb Daniil Trifonov, dedicat a una de les obres més cèlebres del repertori clàssic: el *Quintet amb piano en La major* de Schubert, conegut com el *Quintet la Truita*, amb Hwayoon Lee, Maximilian Hornung i Roman Patkoló. El programa n'incloïa també el *Notturmo*, i les cançons *Ständchen* i *Ave Maria* arranjades per a violí i piano.

Per commemorar el 85è aniversari de Krzysztof Penderecki el 2018, Deutsche Grammophon va publicar un doble àlbum amb totes les obres que el compositor havia dedicat a Mutter, incloent-hi la seva primera gravació de la *Sonata per a violí i piano núm. 2*, un delicat i emotiu homenatge de la violinista al seu amic i col·lega musical.

També el 2018 es va commemorar el 40è aniversari del seu primer enregistrament, amb la reedició en format de luxe de *The early years*, amb *Concerts per a violí* de Mozart (núm. 3 i 5), Beethoven, Bruch i Mendelssohn. Gràcies al nou format

d'àudio d'alta resolució 2.2 24bit/192kHz, l'oient té la sensació d'estar al costat mateix de la violinista.

L'agost del 2019 va sortir l'àlbum *Across the stars*, amb algunes de les millors obres de John Williams, compositor guardonat amb múltiples Oscars. Williams va adaptar personalment gairebé totes les obres enregistrades especialment per a ella.

Mutter, Yo-Yo Ma i Daniel Barenboim van enregistrar conjuntament el *Triple Concert* de Beethoven celebrant el 250è aniversari del compositor. L'àlbum també commemorava els vint anys de la fundació de la West-Eastern Divan Orchestra. Va ser publicat el 8 de maig de 2020, quaranta anys després de la llegendària gravació del mateix concert per Mutter i Ma, sota la batuta de Herbert von Karajan.

L'agost del 2020 es va publicar *John Williams in Vienna*: el compositor nord-americà va dirigir per primera vegada la Wiener Philharmoniker el gener de 2020 i l'àlbum recull aquesta actuació històrica. Davant el públic del Musikverein, Mutter va interpretar una selecció de peces virtuoses adaptades especialment per a ella, com *Hedwig's theme* de *Harry Potter*, *Devil's dance* de *The witches of Eastwick*, i el tema de *Sabrina*. El febrer del 2021 es va publicar l'edició especial d'aquest concert amb sis pistes extra i comentaris de John Williams des del podi.

La dedicatòria “*Compost especialment per a Anne-Sophie Mutter*” figura al *Concert per a violí núm. 2* de John Williams, que van estrenar junts el 24 de juliol de 2021 amb la Boston Symphony Orchestra. El setembre del 2021 es va enregistrar l'obra amb el mateix conjunt, complementada amb nous temes de pel·lícules. Aquest CD es va publicar el juny del 2022.

El novembre del 2022 es va publicar la gravació del *Doble Concert* de Brahms amb el violoncel·lista Pablo Ferrández i l'Orquestra Filharmònica Txeca, dirigida per Manfred Honeck, així com el *Trio amb piano* de Clara Schumann, amb Lambert Orkis, col·laborador i amic amb llarga trajectòria compartida.

El primer àlbum de l'*ensemble* fundat per l'artista, Mutter's Virtuosi, es va publicar el novembre del 2023. Com a part d'una gira europea, Mutter i el seu conjunt van oferir un concert destacat al Musikverein de Viena, que va servir de base per a aquest àlbum variat i profund amb música de Vivaldi, Bach, Joseph Bologne, André Previn i John Williams.

Concerts benèfics

Anne-Sophie Mutter també mostra un profund interès per alleujar els problemes mèdics i socials del nostre temps. Dona suport a diverses causes mitjançant concerts benèfics regulars.

L'any 2025 oferirà un concert benèfic per a la Casa Mendelssohn de Leipzig, i el juny del 2026 farà un altre concert en benefici de Welthungerhilfe, entre altres concerts benèfics previstos.

Guardons

El febrer del 2025 va ser distingida amb la Gran Medalla d'Or dels Staufer pel ministre president de Baden-Württemberg, Winfried Kretschmann.

El 2023 va rebre el Premi del Festival de Piano del Ruhr i la Medalla d'Or de la Royal Philharmonic Society. L'any 2022 la Krzysztof Penderecki Music Academy de Cracòvia li va atorgar un doctorat *honoris causa*.

L'any 2019 va rebre el Praemium Imperiale en la categoria de música i també el prestigiós Polar Music Prize.

El 2018 Polònia li va concedir la Medalla Gloria Artis d'Or al Mèrit Cultural, fet que la convertí en la primera artista alemanya a rebre aquest honor. El mateix any va ser nomenada membre honorària de l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia.

El 2017 Romania li va atorgar l'Orde del Mèrit Cultural, en el grau de Gran Oficial, i França la va distingir amb la insígnia de Comandant de l'Orde de les Arts i les Lletres.

El 2016 el Ministeri d'Educació, Cultura i Esports d'Espanya li va concedir la Medalla d'Or al Mèrit en les Belles Arts.

El 2015 va ser nomenada membre honorària del Keble College de la Universitat d'Oxford.

El 2013 va ser escollida membre honorària estrangera de l'Acadèmia Americana de les Arts i les Ciències, després de rebre la medalla de la Societat Lutosławski (Varsòvia) el mes de gener.

El 2012 l'Atlantic Council li va concedir el Distinguished Artistic Leadership Award.

El 2011 va rebre el Premi Brahms, el Premi Erich Fromm i el Premi Gustav Adolf per la seva activitat social.

El 2010 la Universitat Tècnica i Científica de Noruega (Trondheim) li va concedir un doctorat *honoris causa*.

El 2009 va ser guardonada amb el Premi Europeu Sant Ulric i el Premi Cristóbal Gabarrón.

El 2008 va rebre el Premi Internacional de Música Ernst von Siemens i el Premi Mendelssohn de Leipzig.

La violinista també ha estat condecorada amb la Gran Creu del Mèrit de la República Federal d'Alemanya, la Medalla de la Legió d'Honor francesa, l'Orde del Mèrit de Baviera, la Condecoració d'Honor pels Serveis a la República d'Àustria i molts altres reconeixements destacats.

Yefim Bronfman, piano

Nascut a Taixkent (Unió Soviètica), va emigrar a Israel amb la seva família el 1973, on va estudiar amb el pianista Arie Vardi, director de l'Acadèmia de Música Rubin de la Universitat de Tel-Aviv. Als Estats Units, va estudiar a la Juilliard School, Marlboro School of Music i Curtis Institute of Music, amb Rudolf Firkusny, Leon Fleisher i Rudolf Serkin. Guanyador del prestigiós Premi Avery Fisher, un dels màxims guardons atorgats als instrumentistes nord-americans, el 2010 va rebre el Premi Jean Gimbel Lane d'interpretació pianística de la Northwestern University i el 2015 un doctorat *honoris causa* de la Manhattan School of Music.

Reconegut internacionalment com un dels pianistes més aclamats i admirats dels nostres dies, Yefim Bronfman es troba entre un grup d'artistes sol·licitats habitualment per festivals, orquestres, directors i cicles de recitals. La seva tècnica, potència i uns excepcionals dots lírics li són constantment reconeguts, tant per la premsa com pel públic.

Després de les seves actuacions als festivals d'estiu de Vail, Tanglewood i Aspen, ha començat la temporada 2025-26 amb un extens recital i una gira orquestral per l'Àsia, incloent-hi la Xina, el Japó i Corea del Sud. A Europa, Bronfman es podrà escoltar amb orquestres a Londres, Kristiansand, París, Berlín, Amsterdam, Dresden i de gira amb la Filharmònica d'Israel. Continuarà amb un projecte especial de trio amb Anne-Sophie Mutter i Pablo Ferrández en què actuarà a Suïssa, Espanya, Alemanya i França aquesta tardor del 2025. Amb orquestra, tornarà a Nova York, Rochester, Cleveland (a Miami), Pittsburgh, Kansas City,

Mont-real i, en recital, actuarà a Praga, Milà, Los Angeles, San Francisco, San Diego, el comtat d'Orange, Charlottesville i Toronto.

Yefim Bronfman col·labora amb un grup il·lustre de directors, com Daniel Barenboim, Herbert Blomstedt, Semyon Bychkov, Riccardo Chailly, Christoph von Dohnányi, Gustavo Dudamel, Charles Dutoit, Daniele Gatti, Valery Gergiev, Alan Gilbert, Vladimir Jurowski, Zubin Mehta, Riccardo Muti, Andris Nelsons, Yannick Nézet-Séguin, Sir Simon Rattle, Esa-Pekka Salonen, Jaap Van Zweden, Franz Welser-Möst i David Zinman. Els seus compromisos d'estiu l'han portat habitualment als principals festivals d'Europa i els Estats Units. Sempre disposat a explorar el repertori de música de cambra, entre els seus col·laboradors hi ha Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Magdalena Kožená, Anne-Sophie Mutter, Emmanuel Pahud i molts d'altres.

El 1991 va oferir una sèrie de recitals conjunts amb Isaac Stern a Rússia que hi van significar les primeres actuacions públiques de Yefim Bronfman des de la seva emigració a Israel als quinze anys.

Àmpliament elogiat pels seus enregistraments en solitari, de cambra i orquestrals, Bronfman ha estat nominat a sis premis Grammy, guardó que va guanyar el 1997 amb Esa-Pekka Salonen i la Filharmònica de Los Angeles pel seu enregistrament dels tres *Concerts per a piano* de Bartók. El seu prolífic catàleg d'enregistraments inclou obres per a dos pianos de Rakhmàninov i Brahms amb Emanuel Ax, la integral de *Concerts* de Prokófiev amb la Filharmònica d'Israel i Zubin Mehta, un disc de Schubert i Mozart amb els Zukerman Chamber Players, i la banda sonora de *Fantasia 2000* de Disney. Els seus CD més recents són el *Concert per a piano núm. 2* de Magnus Lindberg, nominat als Grammy 2014, compost per a ell i interpretat per la New York Philharmonic dirigida per Alan Gilbert, editat pel segell Da Capo; el *Concert per a piano núm. 1* de Txaikovski, amb Mariss Jansons i la Bayerischer Rundfunk; un disc de recital, *Perspectives*, que complementà la designació de Brofman com a artista Perspectives del Carnegie Hall durant la temporada 2007-08; i enregistraments de tots els *Concerts per a piano* de Beethoven, així com del *Triple Concert* juntament amb el violinista Gil Shaham, el violoncel·lista Truls Mørk i la Tönhalle-Orchester de Zúric, sota la direcció de David Zinman (segell Arte Nova/BMG).

Disponibles en DVD hi ha les seves interpretacions del *Segon Concert per a piano* de Liszt, amb Franz Welser-Möst i la Filharmònica de Viena des de Schoenbrunn el 2010 (Deutsche Grammophon); el *Cinquè Concert per a piano* de Beethoven, amb

Andris Nelsons i la Royal Concertgebouw Orchestra al Festival de Lucerna 2011; el *Tercer Concert* de Rakhmàninov, amb la Berliner Philharmoniker i Sir Simon Rattle (segell EuroArts), i els dos *Concerts* de Brahms, amb Franz Welser-Möst i la Cleveland Orchestra (2015).

Pablo Ferrández, Violoncel

© Kristian Schuller

Guardonat al VX Concurs Internacional Txaikovski i artista en exclusiva de Sony Classical, Pablo Ferrández és aclamat com un “*nou geni del violoncel*” («Le Figaro»), i com a intèrpret que captiva, “*Ferrández ho té tot: tècnica, temprança, esperit, autoritat com a solista, expressivitat i encant*” («El País»).

Presentat per la Pittsburgh Symphony com “*el proper Yo-Yo Ma*”, ha esdevingut un fenomen del violoncel i un dels instrumentistes més reclamats de la seva generació. El seu àlbum de debut per a Sony Classical, *Reflections* (2021), va ser altament lloat per la crítica i guardonat amb el Premi Opus Klassik. La tardor del 2022 va publicar el segon àlbum, que incloïa el *Doble Concert* de Brahms, interpretat amb Anne-Sophie Mutter i la Filharmònica Txeca, sota la direcció de M. Honeck, i també el *Trio per a piano* de Clara Schumann, al costat de la mateixa Mutter i Lambert Orkis, i que també merèixer unes crítiques excel·lents.

Les darreres temporades ha actuat amb la Boston Symphony, Cleveland Orchestra, Los Angeles Philharmonic, San Francisco Symphony, Pittsburgh Symphony, Filarmonica della Scala, Orquestra dell'Accademia Nazionale di Sant Cecilia, Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI, Tonhalle-Orchester, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Münchner Philharmoniker, HR-Sinfonieorchester, Konzerthausorchester de Berlín, NDR Elbphilharmonie Orchester, Rotterdams Philharmonisch Orkest, Royal Philharmonic Orchestra, Orchestre National de França, Filharmònica d'Israel, Filharmònica d'Oslo i Filharmònica de Seül. També

ha fet gires amb la London Philharmonic, Academy of St. Martin in the Fields, Antwerp Symphony Orchestra, i Filharmònica Txeca, sota la direcció de S. Bychkov. Així mateix, és convidat habitual de festivals internacionals de gran renom, com Verbier, Salzburg, Dresden, Sió, Tsinandali, Abu Dhabi i Festival Dvořák de Praga, entre d'altres.

La seva agenda 2025-26 inclou els debuts amb la Philadelphia Orchestra, National Symphony Orchestra (EUA), Toronto Symphony Orchestra, Utah Symphony Orchestra, Orquestra Simfònica de la Ràdio Finlandesa, SWR Sinfonieorchester, Orquestra Simfònica de l'NCPA i amb la Simfònica del Festival de Tsinandali, sota la direcció de Zubin Mehta.

Igualment, el retorn amb la Boston Symphony, Pittsburgh Symphony, Wiener Symphoniker, Antwerp Symphony Orchestra, Festival de Cordes de Luzerna, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Sinfónica de Tenerife, Orquesta Filarmónica de Gran Canària, Orquestra de la Comunitat Valenciana i Orchestra Simfonica Nazionale della RAI.

A més, serà artista resident a l'Orchestre Philharmonique de Montecarlo i a l'Orquesta Sinfónica de Castella i Lleó, en què interpretarà diversos programes amb les orquestres, així com recitals.

La temporada 2025-26 la seva agenda també inclou la gira en trio amb Anne-Sophie Mutter i Yefim Bronfman, amb concerts a Múnic, Hamburg, Ginebra, Zúric, París i aquest a Barcelona; i gires europees amb l'European Union Youth Orchestra i V. Petrenko, i amb la Sinfónica Nacional de España i D. Afhkam.

Pablo Ferrández toca l'Stradivarius "Archinto" del 1689, prestat generosament de per vida per un membre de la Stretton Society.

També et pot interessar...

Palau Cambra

Dilluns, 24.11.25 - 20 h

Sala de Concerts

—Mozart, Beethoven, Paderewski i Szymanowski

Bomsori, violí

Rafał Blechacz, piano

W. A. Mozart: *Sonata per a violí i piano núm. 17, en Do major, KV 296*

L. van Beethoven: *Sonata en Do menor núm. 7, op. 30 núm. 2*

I. J. Paderewski: *Sonata per a violí i piano, en La menor, op. 13*

K. Szymanowski: *Nocturn i tarantel·la, op. 28*

Preu: 25 i 38 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen

GRUP
euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea
impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ
Gandara

Fundación
Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI
ELECTRIC
AIRE ACONDICIONADO

moventia

Nestlé

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

CARDON
CROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG **JOFRE**

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

elPeriódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

L'AVANGUARDIA

EUROPA

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA
RÀDIO

theNEW
BARCELONA
POST

TMB
Transports
Metropolitans
de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

